

nákupy a prodeje. V tomto případě nebyla správa dědicům svěřena a ani jim zmocnění k tomuto sporu dáno. Bude tedy věcí soudu procesního, by dle Šu 6 odstavec druhý c. ř. s. odstranil nedostatek tohoto svolení k žalobě, což se dosud nestalo. Nelze však již nyní činiti důsledky z toho, že není zmocnění k sporu vykázáno, a nemohlo býti proto ani z tohoto důvodu rekursu žalované strany vyhověno v tom směru, aby věc byla druhé stolici odkázána k věcnému rozhodnutí.

Čís. 3426.

Naturální požitky jest kromě případů Šu 3 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n. započítati do zabavitelného důchodu dlužníka.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1924, Rv II 555/23.)

Manžel žalobkyně byl zaměstnán u žalované a pobíral kromě celého zaopatření 200 Kč měsíčně. Pro dlužné výživné byla žalobkyni proti němu povolena exekuce zabavením a přikázáním dvou třetin důchodů dlužníka s tím omezením, že mu musí z celkového důchodu zůstatí volných nejméně 3.000 Kč ročně. K vybrání bylo žalobkyni přikázáno 1200 Kč. Ježto žalovaná této částky dlužníku ze mzdy nezadržela, domáhala se ho žalobkyně na ní žalobou, již bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolacímu důvodu čís. 4 Šu 503 c. ř. s. nelze přiznati oprávnění. Dlužník Emil J., jenž zaměstnán byl v řeznické živnosti u dovolatelky, dostával jako mzdu byt, stravu a mimo to hotově 200 Kč měsíčně. Dovolatelka tvrdí, že ony naturální požitky nelze započítávati do platu, exekuci podléhajícího, a že si nelze představit, jak v opačném případě bylo by exekuci prováděti. Avšak zákon ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n., v němž upraveno tak zvané existenční minimum, sám praví v Šu 3 (1) věta 2., že z exekuce jsou vyňaty a nezapočítávají se platy peněžité nebo naturální, určené k tomu, by zapraven byl náklad veřejné služby nebo pohřebné a pod. platy. Z těchto slov zákona samého plyne, že pod pojmem služebních platů rozuměti jest i naturální požitky a že tyto mimo případy Šu 3 jsou exekuci podrobeny a započítávají se do důchodů zaměstnané osoby. Proto právem přihlížel odvolací soud k ceně naturálních požitků Emila J-a. Věcí žalované strany jako poddlužnice bylo, by po zabavení důchodů Emila J-a upravila ony naturální dávky, které dlužníku mají zůstatí volny (do výše 3000 Kč) takovým způsobem, aby nejednala proti zákazu exekučního soudu, a nesmí proto Emilu J-ovi na účet zabavené mzdy dávatí stravu v ceně vyšší, než jak dle onoho pravoplatného usnesení exekučního soudu jest oprávněna. Nejednala-li žalovaná takto, musí si nésti důsledky toho sama. Předpisy Šu 330 a 291 ex. ř. nepřicházejí tu v úvahu. Jak již odvolací soud správně a podrobně uvedl, bylo tu tolik příjmů Emila J-a, exe-

kuci podrobených, že z nich celá zažalovaná pohledávka zapravena býti mohla.

Čís. 3427.

Žaloba dle Šu 35 ex. ř. může býti podána neb odůvodněna také pouze ohledně části vymáhaného nároku. V tom případě může se odklad exekuce týkat pouze části vymáhaného nároku.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1924, R I 38/24.)

Soud první stolice povolil odklad exekuce k vydobytí peněžitě pohledávky 19.730 Kč 36 h. Rekursní soud návrh na odklad zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení první stolice potud, že povolil odklad exekuce pouze ve příčině částky 1.000 Kč, dne 2. října 1923 prý zaplacené, a dále částky 1.000 Kč, dne 8. října 1923 prý zaplacené s veškerým příslušenstvím těchto částek až do pravoplatného rozhodnutí o žalobě, podané dne 16. listopadu 1923.

Důvody:

Rekursní soud míní, že, když se žalobkyně domáhá žalobou dle Šu 35 ex. ř. zrušení exekuce jen ve příčině částky 1.000 Kč, dne 2. října 1923 prý zaplacené, a dále částky 1.000 Kč, dne 8. října 1923 prý zaplacené, kdežto ohledně vymáhaného zbytku 17.730 Kč 36 h exekuci žalobou neodporuje, nemůže se domáhati úspěšně odložení exekuce ve příčině částek, na vymáhanou pohledávku zaplacených, nýbrž že by mohla dosíci pouze omezení exekuce dle Šu 41 ex. ř. Pro tento právní názor není v zákoně opory. Nelze-li pochybovati, že žaloba dle Šu 35 ex. ř. může býti podána neb odůvodněna také pouze ohledně části vymáhaného nároku, což vyplývá zřetelně z předpisu Šu 41 ex. ř., podle kterého, vyskytnou-li se zrušovací důvody uvedené v §§ 35 až 37, 39 a 40 ex. ř., pouze..... ohledně části vykonatelného nároku, sluší exekuci nikoli zrušiti, nýbrž omeziti poměrným dílem, neboť mohou-li se vyskytnouti důvody exekuci zrušující pouze ohledně části exekučního nároku, může i žaloba dle Šu 35 ex. ř. býti podána neb odůvodněna také pouze ohledně části vymáhaného nároku, a nelze také pochybovati, že dle Šu 42 čís. 5 a § 44 ex. ř. právě se zřením na § 41 ex. ř. exekuce může býti odložena i ohledně části vymáhaného nároku, pokud jest v této příčině podána žaloba dle Šu 35 ex. ř. To jest ostatně výslovně uvedeno v Šu 162 poslední odstavec jednacího řádu a vyplývá to také z Šu 43 odstavec třetí ex. ř.

Čís. 3428.

Zasílatel, jenž podrobil se sice při vyclení zboží názoru celního úřadu, podal však ohražení, vyhradil si reklamaci přeplatku a učinil